

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: KŽ-97/03

Brčko, 28.10.2003. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Zijada Kadrića, kao predsjednika vijeća, Milorada Novkovića i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Olge Antolović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog I. S., zbog krivičnog djela razbojništva iz člana 281. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine a u vezi sa članom 23. istog zakona, odlučujući po žalbi branioca optuženog – advokata M. S. iz B. izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, broj Kp-43/03 od 24.6.2003. godine, u javnoj sjednici vijeća održanoj dana 28.10.2003. godine u prisustvu Zamjenika javnog tužioca Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Senade Kusturice, optuženog I. S. i njegovog branioca advokata M. S. iz B., donio je i objavio

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog I. S. – advokata M. S. iz B. se djelimično uvažava i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-43/03 od 24.6.2003. godine se preinačuje u pogledu odluke o kazni, tako da se optuženi I. S., zbog krivičnog djela razbojništva iz člana 281. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 23. istog Zakona, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 18.2.2003. godine od 13,10 sati.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud) broj Kp-43/03 od 24.6.2003. godine, optuženi I. S. je oglašen krivim zbog krivičnog djela razbojništva iz člana 281. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 23. istog zakona (u daljem tekstu: KZ-a Brčko Distrikta BiH) pa ga je sud primjenom članova 5., 33., 38. i 40. KZ-a Brčko Distrikta BiH osudio na kaznu zatvora u trajanju od 12 (dvanaest) godina.

Na osnovu člana 48. KZ-a Brčko Distrikta BiH optuženom je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 18.2.2003. godine, pa nadalje.

Na osnovu člana 67. KZ-a Brčko Distrikta BiH predmeti upotrebljeni za izvršenje krivičnog djela i to: putničko motorno vozilo marke „Mazda 323“ koje je vlasništvo H. G. iz M. i putničko motorno vozilo „Opel Omega“ registarske oznake ... koje je vlasništvo S. N. iz P., trajno se oduzimaju od optuženog I. S.

Na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a Brčko Distrikta BiH) optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 4.806,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu člana 63. stav 2. ZKP-a Brčko Distrikta BiH optuženi je dužan isplatiti oštećenju P. banci S. d.d. – Filijala B. imovinsko-pravni zahtjev u iznosu od 369.999,38 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se oštećeni N. L. sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevom u cijelosti upućuje na parnicu.

Protiv te presude u zakonom propisanom roku branilac optuženog I. S. – advokat M. S. iz B. (u daljem tekstu: branilac optuženog) je uložio žalbu kojom presudu pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o kazni s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži i da ukine u cijelosti presudu Osnovnog suda broj Kp-43/03 od 24.6.2003. godine i da donese oslobađajuću presudu ili da eventualno pobijanu presudu preinači u smislu istaknutih žalbenih navoda.

Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Javno tužilaštvo) je uložilo odgovor na žalbu broj Kt-305/02 od 5.8.2003. godine s prijedlogom da se žalba branioca optuženog I. S. odbije kao neosnovana i presuda Osnovnog suda broj Kp-43/03 od 24.6.2003. godine potvrdi u cijelosti.

Na javnoj sjednici koja je održana 28.10.2003. godine branilac optuženog je ostao kod navoda i prijedloga iz žalbe, a dodao da je prvostepeni sud povrijedio načelo javnosti pošto nije dozvolio rodbini optuženog da uđe u sudnicu.

Optuženi I. S. je u cijelosti ostao kod navoda i prijedloga iz žalbe svog branioca, a dodao da nije tačna tvrdnja iznesena u prvostepenoj presudi da nije htio da saraduje tokom krivičnog postupka, naprotiv bio je spreman na saradnju ali je ista izostala zbog nespemnosti tužioca na saradnju.

Zamjenik javnog tužioca Senada Kusturica je izjavila da u cijelosti ostaje kod odgovora na žalbu broj Kt-305/02 od 5.8.2003. godine s tim što je dodala da nije povrijeđeno načelo javnosti iz razloga što je radnik suda otvorio sudnicu da određena lica uđu u sudnicu kada je krivični postupak bio u toku.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se žalbom pobija u smislu člana 306. ZKP-a Brčko Distrikta BiH, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

U postupku koji je prethodio donošenju prvostepene presude nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje žalbom, a niti su takve povrede sadržane u prvostepenoj presudi. Prvostepeni sud nije izvršio pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Prvostepeni sud u svim fazama krivičnog postupka je optuženom omogućio pravedno suđenje, proveo sve dokaze optužbe i odbrane. Optužba i odbrana u svim fazama krivičnog postupka su imale mogućnost da stavljaju nove prijedloge za nastavak dokaznog postupka radi utvrđivanja potpunog i pravilnog činjeničnog stanja kao i materijalne istine.

U toku trajanja glavnog pretresa (dokazni postupak) izveden je sasvim dovoljan broj dokaza. Izvršena je pravilna analiza i ocjena svih tih dokaza. Utvrđeno činjenično stanje je rezultat pravilne ocjene izvedenih dokaza.

Prvostepeni sud je ocjenjujući dokaze pojedinačno iznio i razloge zašto donosi takvu ocjenu o konkretnom dokazu. Ocjenu izvedenih dokaza u cijelosti prihvata i ovaj sud a dodaje:

Ne stoje žalbeni prigovori da činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Naime, u žalbenim prigovorima se konkretno i ne ukazuje u čemu se sastoji nepravilnost i nepotpunost utvrđenog činjeničnog stanja. U svim fazama krivičnog postupka odbrana nije suprostavila ni jedan dokaz koji bi doveo u pitanje ili sumnju utvrđenu činjenično stanje niti to čini u žalbi.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog ističe da je prvostepeni sud svoju odluku zasnovao samo na dokazima optužbe iako su ti dokazi kontradiktorni a naročito iskaz svjedoka N. P. Ovakav stav žalbe je neprihvatljiv. Ovaj svjedok je opisao jedno lice koje je bilo maskirano prilikom izvršenja krivičnog djela i u tom licu je prepoznao da je to optuženi I. S. U iskazu ovog svjedoka nema ništa kontradiktorno. Njegovo zapažanje i utisak da je maskirano lice bilo optuženi nije doveden u pitanje ni jednim drugim dokazom. Naprotiv i svjedok I. A. je ostavio mogućnost da lice koje je vidio maskirano je optuženi.

Niko od drugih saslušanih svjedoka koji su vidjeli maskirana lica prilikom izvršenja krivičnog djela nije isključio niti potvrdio da je to bio optuženi. Upravo iz razloga što ti svjedoci obzirom na poziciju u kojima su bili i vrijeme izvršenja krivičnog djela nisu mogli da ta lica prepoznaju u liku optuženog niti da njegov lik isključe.

Apsolutno je neprihvatljiv stav žalbe da su rezultati DNA vještačenja namontirani. Kada je u pitanju ovo vještačenje ono je izvršeno u dva Instituta, pa su nalazi i mišljenja podudarni. Nalaz i mišljenja vještaka su logični, jasni, objektivni i u dovoljnoj mjeri obrazloženi. Imajući u vidu ovu vrstu vještačenja i faze kako se odvijalo svaka mogućnost da je vještačenje namontirano je isključena. Prvostepeni sud je u potpunosti i pravilno ocijenio ove nalaze i mišljenja i izveo pravilan zaključak o njihovoj vjerodostojnosti, te na taj način utvrđujući bitne i važne činjenice vezane za ovu krivično-pravnu stvar.

Žalbeni prigovori iznijeti u ovom pravcu se uglavnom svode na to da su ove analize i vještačenja namontirani. S tim u vezi ovaj sud iznosi da se sa tom konstatacijom niti može osporiti niti može dovesti u pitanje ova vrsta vještačenja, koja je rađena u određenim fazama i koja po svojoj složenosti i metodama rada u potpunosti isključuju ovakav žalbeni prigovor.

U žalbi se insistira, a to branilac iznosi i u usmenom izlaganju na javnoj sjednici da je povrijeđen princip javnosti u krivičnom predmetu. Ovakav stav žalbe je neprihvatljiv iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je održao više glavnih pretresa i to: 18.03.; 18.04. (utvrđivanje stanja predmeta), 06.05., 13.05, 20.05., 27.05., 03.06., 10.06. (dokazni postupak) 17.06. (završne riječi), 19.06. (glavni pretres za izricanje presude) i 24.06. (pretres za izricanje kazne) sve 2003. godine. Na svim audio snimcima (trakama) stoji da predsjednik vijeća otvara glavni pretres, navodeći da je isti javan. Niko od prisutnih učesnika u postupku ne osporava javnost niti ističe da je povrijeđen princip javnosti pa ni branilac optuženog.

Iz ovih razloga žalbeni prigovor branioca optuženog da je povrijeđen princip javnosti je apsolutno neprihvatljiv.

Pretres za izricanje kazne je bio zakazan 24.06.2003. godine. Predsjednik vijeća je u smislu člana 233. tačka 2. ZKP-a Brčko Distrikta BiH omogućio strankama da izvedu dokaze odnosno iznesu činjenice relevantne za bilo koje činjenično ili pravno stanje koje bi trebalo razmotriti pri odmjeravanju odgovarajuće kazne. Iz audio snimka od 24.06.2003. godine sa pretresa za izricanje kazne, od strane ovog suda je utvrđeno da su stranke uglavnom iznosile činjenice (otežavajuće i olakšavajuće okolnosti) koje su vezane za odmjeravanje kazne. Ove činjenice su iznesene i u toku završnih riječi.

Žalbom se pravilno ukazuje da je prvostepeni sud nakon iznošenja olakšavajućih i otežavajućih okolnosti bitnih za određivanje kazne odmah pročitao već pripremljenu i otkucanu izreku presude kojom je optuženom izrečena zatvorska kazna u trajanju od 12 godina.

Na ovaj način nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka kako se to iznosi u žalbi. Po ocjeni ovog suda nije samo ispoštovana procesna procedura. Ovakav zaključak ovaj sud iznosi zbog slijedećeg:

Sve okolnosti koje su iznijete u pogledu olakšavajućih i otežavajućih okolnosti na pretresu za izricanje kazne su ponovljene iz završnih riječi, a na te okolnosti su izvršeni uvidi u određene dokaze (u izvod iz kaznene evidencije za optuženog, izvještaj o iznosu novca koji je oduzet iz Banke i dr.) u toku dokaznog postupka.

Međutim, povreda procesne procedure je takve prirode da je otklonjiva od strane ovog suda. Naime, ovaj sud je prvostepenu presudu preinačio u pogledu odluke o kazni tako da je optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina. Ovom prilikom ovaj sud je imao u vidu sve činjenice koje su iznijete od stranaka na pretresu za izricanje kazne 24.06.2003. godine.

Prvostepeni sud optuženom kao otežavajuću okolnost nije mogao cijeliti težinu počinjenog krivičnog djela, da je isto počinio iz koristoljublja iz razloga što ti elementi su sastavni dio bića krivičnog djela. To što optuženi nije pokazao kajanje niti spremnost da učestvuje u otkrivanju drugih počinitelja krivičnog djela i vraćanju oduzetog novca, se nije moglo cijeliti kao otežavajuća okolnost optuženom. Ovo iz razloga što bi na taj način bilo povrijeđeno pravo na odbranu optuženog. Optuženi je saslušan kao svjedok i nije priznao izvršenje krivičnog djela. Stoga se ove činjenice nisu mogle cijeliti kao otežavajuće okolnosti. One bi se mogle ocijeniti samo kao olakšavajuće okolnosti da je verzija odbrane bila suprotna od one koju je iznio optuženi odnosno njegova odbrana.

I po ocjeni ovog suda, na strani optuženog nema ni jedne olakšavajuće okolnosti, a kao otežavajuće okolnosti, i po ocjeni ovog suda, je obim štetne posljedice i njegova osuđivanost više puta za krivična djela protiv imovine.

Imajući u vidu ove okolnosti, stepen društvene opasnosti počinjenog krivičnog djela i ličnost počinioca, nalazi ovaj sud, da je kazna zatvora u trajanju od 10 godina adekvatna stepenu društvene opasnosti počinjenog krivičnog djela, štetnoj posljedici koja je nastupila i ličnosti počinioca. Na ovaj način će se ostvariti opšta i posebna prevencija propisana u zakonu.

Imajući u vidu sve ove činjenice svi žalbeni osnovi i prigovori iznijeti stim u vezi osim žalbenog osnova odluke o kazni su od strane ovog suda ocijenjeni kao neosnovani i neprihvatljivi, pa je zbog toga prvostepena presuda preinačena u pogledu odluke o kazni i optuženi osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, a shodno odredbama člana 310. ZKP-a Brčko Distrikta BiH.

ZAPISNIČAR

Olga Antolović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić